

Lars, de kleine ijsbeer, drijft op een ijsschots weg uit zijn witte poolwereld en komt in een land waar alles groen is. Hij ziet er vreemde planten en bloemen en ontmoet dieren die hij nog niet kent. Maar hoe komt hij weer thuis?

Een zonnig ijsberenverhaal, het allereerste over de beroemde Kleine Ijsbeer!

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 90 5579 185 9

9 789055 791859

Hans de Beer

Een IJSBEER in de tropen

Hans de Beer

Een ijsbeer in de tropen

De Vier Windstreken

De Vier Windstreken

Ook verschenen over Kleine Ijsbeer:

Kleine Ijsbeer en de bange haas

Kleine Ijsbeer, waar ga je naar toe?

Kleine Ijsbeer, wat is er mis?

Kleine Ijsbeer, weet jij de weg?

Kleine Ijsbeer, laat me niet alleen!

Kleine Ijsbeer, help me vliegen

Kleine Ijsbeer redt de rendieren

Kleine Ijsbeer en de walvisbaai

Kleine Ijsbeer en de grote onderzeeboot

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief. Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

© 1987 De Vier Windstreken, voor de Nederlandse uitgave

© 1987 NordSüd Verlag AG, CH-8005 Zürich, Zwitserland

Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Duitsland

NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5579 185 9

Niets uit deze uitgave mag worden veelevoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

11e druk, 2015

Hans de Beer

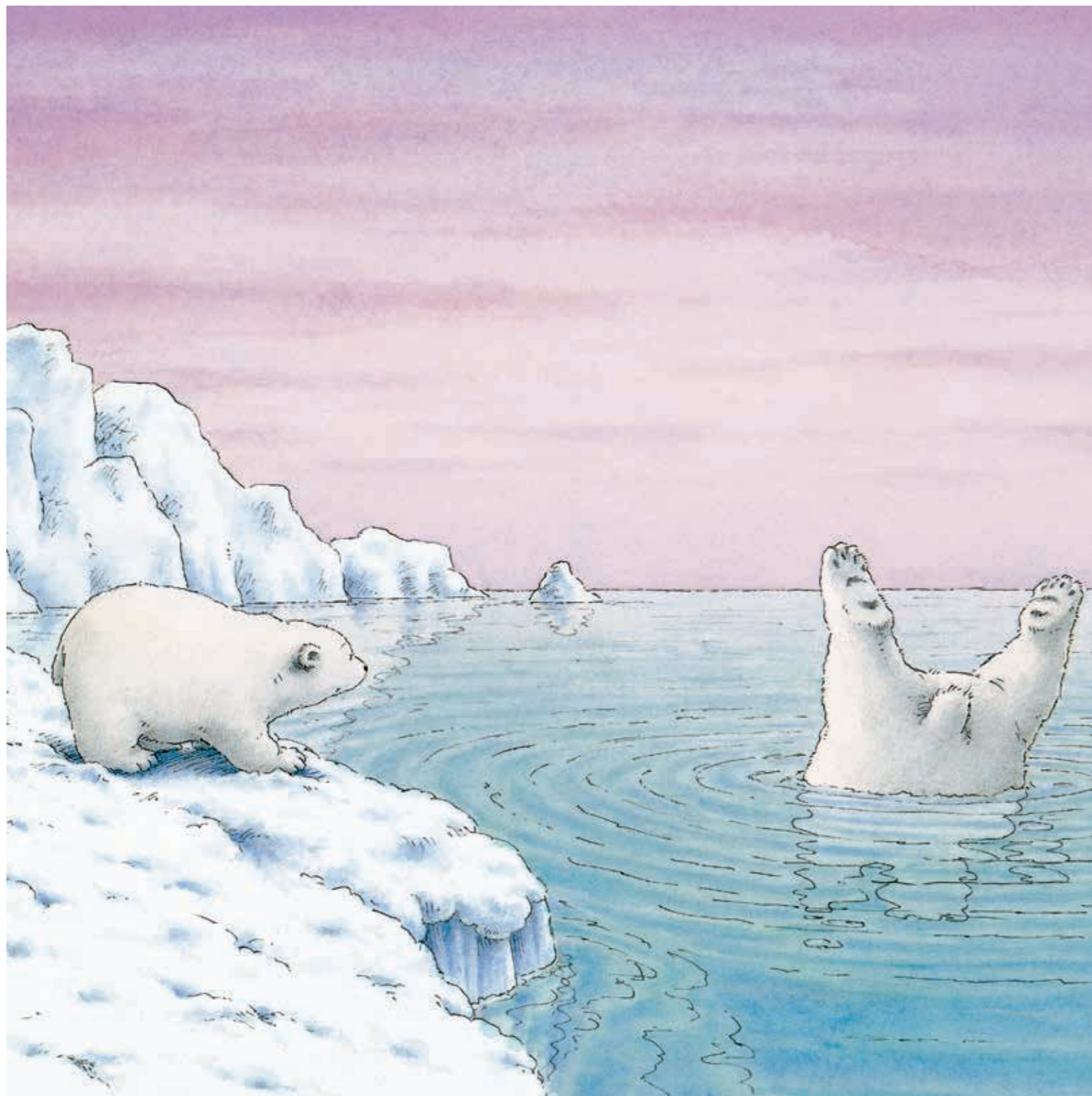
Een IJSBEER in de tropen

De Vier Windstreken

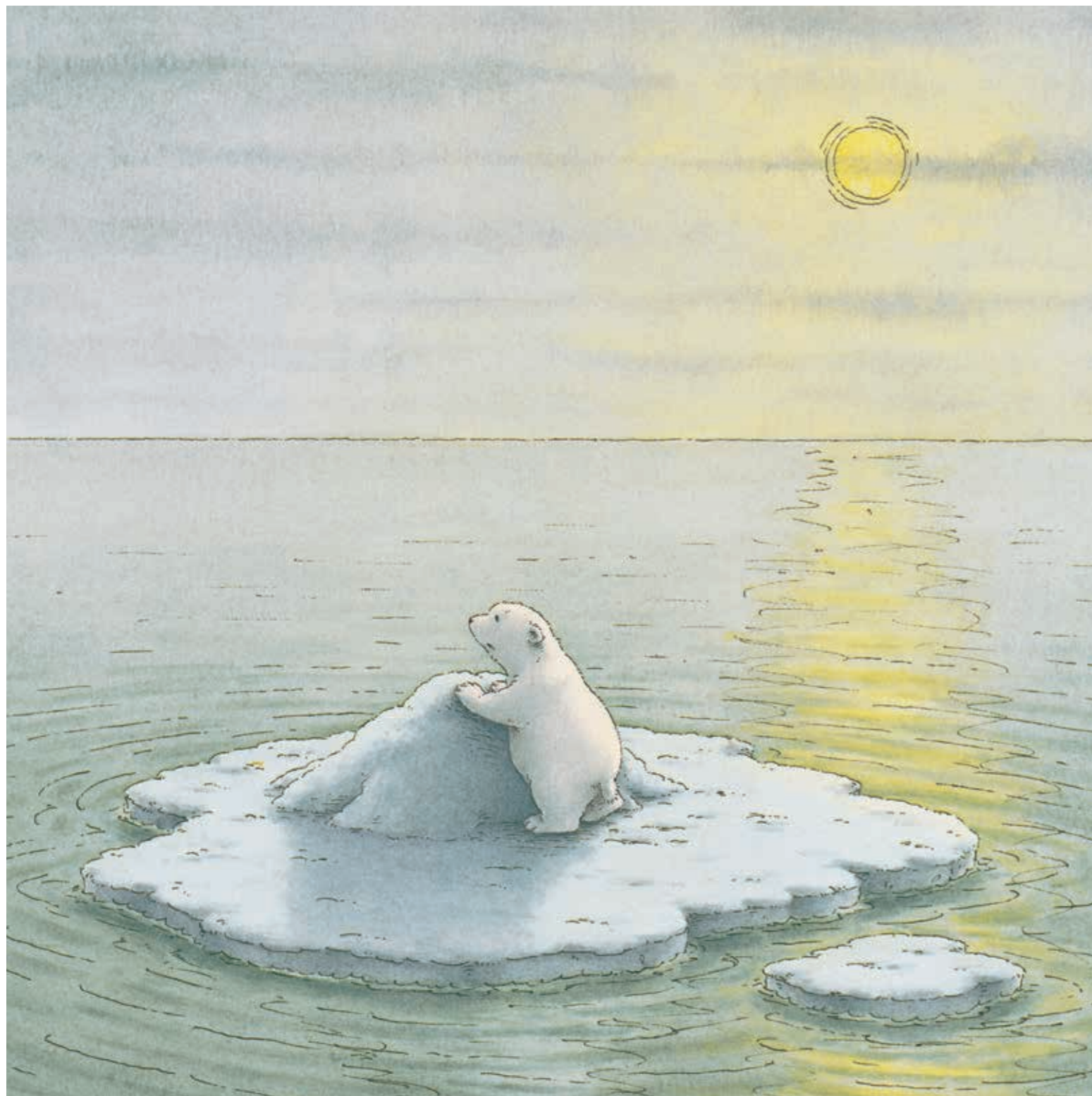
Vandaag is het een bijzondere dag voor Lars, de kleine ijsbeer. Voor de eerste keer mag hij met zijn vader mee naar de grote ijsvlakte die aan de zee grenst. Lars woont met zijn vader en moeder op de Noordpool, midden tussen sneeuw en ijs. Alles is wit om hem heen. Zo wit als zijn berenvacht. Het sneeuwt.

Tegen de middag komen Lars en zijn vader bij de zee.
“Blijf hier staan en kijk goed hoe ik zwem,” zegt vader Ijsbeer en hij springt in het koude water. Rustig zwemt hij voor de kust heen en weer. Plotseling duikt hij onder. Lars schrikt. Hij kan niet zien waar zijn vader gebleven is. Maar daar komt vader weer tevoorschijn. In zijn bek heeft hij een grote vis. “Zo, dat is ons avondeten,” zegt vader Ijsbeer. Hij bijt de vis in twee stukken.

Als ze gegeten hebben, vindt vader het tijd om te gaan slapen.
“Lars,” zegt hij, “nu moet je van sneeuw een flinke berg maken om je tegen de koude wind te beschermen.”
Lars doet zijn uiterste best. Ook vader schuift de sneeuw voor zich uit. Na een tijdje hebben ze allebei een eigen sneeuwberg. Tevreden nestelt Lars zich in de sneeuw. Niet veel later zijn hij en zijn vader diep in slaap.

Als Lars wakker wordt, is de zon al op.
Lars schrikt. Waar is vader nou? Hij ziet alleen maar water om zich heen. Op een kleine ijsschots drijft hij helemaal alleen midden op zee. Hij voelt zich heel eenzaam en verlaten.

Het water voelt vreemd warm aan. Na een tijdje merkt Lars dat de ijsschots waar hij op zit steeds kleiner wordt. Hij kijkt angstig om zich heen en ziet een grote ton drijven.
Gelukkig heeft vader goed voorgedaan hoe ik moet zwemmen, denkt Lars. Hij springt in het water, spartelt naar de ton en klautert erbovenop. Met zijn scherpe nagels houdt hij zich stevig vast. De zee wordt steeds wilder.

Eindelijk gaat de wind liggen. Nog lang dobert Lars op zee rond.
Plotseling ziet hij land voor zich. Groen land! Dat land ziet er heel anders
uit dan het land waar hij vandaan komt. Waar is hij nu toch
terechtgekomen?
Voorzichtig laat Lars zich van de ton glijden en hij spettert door het water
naar de kust.

